

ἜΤΟΣ Β΄.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 92

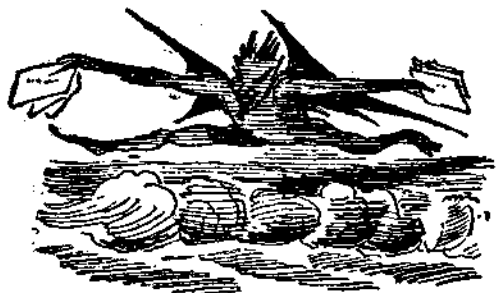
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ἘΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προκληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἑφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπάναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 16 Νοεμβρίου 1880.

ΟΙ ΜΟΝΟΦΘΟΓΓΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἐάν τις περυσισκόμενος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς βουλῆς, καὶ βλέπων κατὰ τὰς διαφόρους συζητήσεις τοὺς βουλευτάς, ἤθελεν ἐπιθυμήσει νὰ κατατάξῃ αὐτοὺς εἰς κλάσεις ἢ ὁμοταξίας, θὰ εὐρίσκατο εἰς τὴν ἀνάγκην τὴν κλάσιν τῶν διὰ μονοσυλλάβων μόνον φηγομένων βουλευτῶν νὰ ὀνομάσῃ, μὴ εὐρίσκων καταλληλοτέρην λέξιν, μονοφθόγγους βουλευτάς.

Ἐάν δὲ ἐπιθυμήσῃ τις νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβέστερον καὶ βαθύτερον τὴν τάξιν ταύτην τῶν μονοφθόγγων βουλευτῶν, οἵτινες διὰ ποικίλων ἐπιφωνημάτων, ὡς διὰ τῶν «Ναί! — Ὁχι! — Α! — Ω! — ΑΓ! — Μπά! — Πῶς! — Οὐστ! κ.τ.λ.» ἐκφράζονται, θὰ ἀνεύρῃ ὅτι καὶ οὗτοι ἔχουσι τὴν ἀξίαν τῶν καὶ οὗτοι εἰσὶν ῥήτορες καὶ μόνον κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκφράσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰδεῶν τῶν διαφέρουσι τῶν ἄλλων. Καὶ τῶντι ὁ μονοφθόγγος βουλευτὴς οὐδὲν χάνει τὴν σειράν τῶν λόγων του! Οὐδέποτε διέρχεται μέρος τῆς νυκτὸς ἀσχολούμενος εἰς διορθώσεις. Ἐκ τῆς γραμματικῆς, ἐν μόνον κεφάλαιον ἔχει ἀνάγκην νὰ γνωρίζῃ, τὸ τῶν ἐπιφωνημάτων. Διὰ μονοσυλλάβων ἐκφράζει

ὅ,τι θέλει. Καὶ ὅμως εἶναι ἐνίοτε δυστύχημα δι' αὐτὸν ὁσάκις λ. χ. συμβαίνει νὰ ἔχῃ μεγαλεπίβολόν τινα ἰδέαν νὰ ἐκφέρῃ.

Ὁ δυστυχὴς μονοφθόγγος, θέλων νὰ ἀναπτύξῃ ἐνώπιον τῶν συναδέλφων του πρότασιν τινα εὐρεῖται καὶ λαμπρῶν, οὐδὲν εὐρίσκει ὅπως ἐκφράσῃ αὐτὴν εἰμὴ μόνον διὰ τοῦ: Πῶς! Τί πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει; Δὲν εἶναι σκληρὸν νὰ στερηθῇ ἡ βουλή, ὁ κόσμος, τῆς ἀπολαύσεως τοῦ ν' ἀκούσῃ ἀναπτυσσομένης τὰς ἰδέας, τὰς γνώσεις, τὴν μεγαλοφυίαν τοῦ μονοφθόγγου βουλευτοῦ; Πρέπει λοιπὸν νὰ εὐρεθῇ ἐν μέσσοις πρὸς ἐξωτερικέυσιν ὄλων τούτων. Τὸ μέσον δὲ τοῦτο εἶναι ἀπλούστατον· εἶναι τὸ ἐξῆς:

Εἰς ἕκαστον μονοφθόγγον βουλευτὴν νὰ προσκαλληθῇ διερμηνεὺς ἐντολὴν ἔχων νὰ ἀναπτύσῃ ἐνώπιον τῆς βουλῆς τοὺς διανοητικούς θησαυροὺς οὓς περιέχει ἕκαστος τῶν ἐπιφωνημάτων τούτων. Ὁ Ε. λ. χ. ἀναβαίνει τὸ βῆμα καὶ ἐκφέρει μετὰ στιγμὴν σκέψεως θριαμβευτικὸν «Α!» ἢ. Ὁ διερμηνεὺς πᾶρκατα ἐξηγεῖ:

«Κύριοι διὰ τοῦ «Α!» τούτου, ὁ ἐντιμὸς βουλευτὴς θέλει νὰ ἐκφράσῃ ὑμῖν τὴν χαρὰν, ἣν αἰσθάνεται λύσας τέλος πάντων ζήτημα, τὸ ὁποῖον... κτλ.»

Ὁ αὐτὸς δὲ βουλευτὴς ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἐπαναλαμβάνει «Ω! Ω!» Ἀπαντᾷ ὁ διερμηνεὺς:

«Ὁ ἐντιμὸς βουλευτὴς ἐξηγεῖ σαφῶς ὅσον καὶ συντόμως τὸ σύστημα, ὅπερ προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἑμετέραν κρίσιν, κατ' αὐτόν... κτλ.»

Ἄλλος βουλευτὴς ὁ Σ. ἀνακράζει «ΑΓ!» Ὁ διερμηνεὺς δὲ ἐπεξηγεῖ:

«Ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ κερκυνοβολεῖ ἐν παρόδῳ τὴν συστηματικὴν ἐκείνην ἀντιπολίτευσιν, ἣτις ἐνῶ ἡ χώρα πλέει πλησίτιος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἐπιθυμεῖ διὰ κενῶν ἀντεγκλήσεων... κτλ.»

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι, τῆ βοηθεῖα διερμηνεῶς, ὁ μονοφθόγγος

γος βουλευτής δύναται να δρέψη ρητορικάς δάφνας, ἀλλ' ὁ διερμηνεύς εἶναι ἀπαρξίτητος.

Εὐχῆς ἔργον εἶναι, ἀφοῦ τὸ δικαίωμα τῆς ἐν τῇ βουλῇ χρήσεως τῶν μονοφθόγγων φαίνεται ἀναγνωρισθῆναι, νὰ καθιερώσῃ ὁ κανονισμὸς τῆς βουλῆς τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἄρθρου ἔχοντος ὡς ἐξῆς :

« Πᾶς βουλευτὴς μονόφθογγος δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ » μεθ' ἑαυτοῦ διερμηνεῖς ἐντολὴν ἔχοντα νὰ ἐξηγῇ τὴν » ἰδέαν του. »

Εἰς προσθήκην δὲ ὅτι « ὅσοι ἐκ τῶν φλυαρούντων καὶ » εἰς πᾶν ζήτημα ἔχόντων τὴν μανίαν νὰ λαμβάνωσι τὸν » λόγον βουλευτῶν ἤθελον κατασταθῆ πλέον ἀνυπόφοροι, » οἱοὶ ὁ Δουζίνης, Δημητρακάκης καὶ Σ^α νὰ υποβιβάζωνται » εἰς μονοφθόγγους βουλευτὰς καὶ νὰ μὴν ἔχωσι τὸ δικαίωμα » κείνῳ εἰμὴ μόνον διὰ διερμηνεῖων νὰ ὑμειλῶσιν. »

ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἐξ μεγάλας δυνάμεις συνελθοῦσσι ἐν Βερολίῳ ἔλυσαν τὸν δεσμόν τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου.

Μεσσηνέζης

Ἐπαναλαμβάνω τὴν πρότασίν μου περὶ ἀμέτου κατατάξεως τῆς ζωοκλοπῆς.

Κότταρης

Τὸ νομοσχέδιον δὲν ἔγινε διὰ νὰ προλάβῃ πρόσωπα.

Μπούμπουλης

Οἱ μηχανικοὶ ἐν ἀριστοκρατείᾳ παρωχημένη ἐθεωροῦντο ὡς γύφτοι.

Δουζίνης

Ἡ ἰσότης τῆς διακρίσεως εἶναι ἡ κύτῃ πάντοτε.

Ὁ αὐτός

Ὁ κατὰ ξηρὰν στρατευόμενος εἶναι ὁ ἔχων κτήμα κλίνονητον.

Ὁ αὐτός

Ἡ θάλασσα ἀφ' ἑαυτῆς καὶ μόνη δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ τίποτε.

Ὁ αὐτός

Πᾶσα ἐπιχείρησις ἐξερχουμένη ἐκ τοῦ βήματος τούτου, εἶναι ἐπιβουβρά.

Κότταρης

Κύριε βουλευτὰ τῆς πρωτεύουστος, τὸν ὁποῖον ἐκλέγει ὁ ἐπιούσιος λαὸς τῆς πρωτεύουστος.

Δημητρακάκης (πρὸς Καλλιγᾶν)

Ἄγνωρίζω ὅτι ἔχετε πολλὰς νοεράς δυνάμεις καὶ φρεσιν.

Κασσιμάτης (πρὸς Πετιμεζᾶν)

Μῦθόν τις πρὸς ὄνον ἔλεγε ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.

Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν αὐτὸν

Ἐπιτρέψατε σὺν ἐπιστράτευσιν ἔχει ὅλως διόλου διαφορὰν.

Πετιμεζᾶς

Διὰ νὰ ἴσῃαι τις δικαιοῦται ἔχει ἀνάγκη ἀνχοστήματι ὑψηλοτέρου τοῦ συνήθους.

Θ. Δηλεγιάννης

Καὶ τοσοῦτω μᾶλλον ἐξησυχάζω τὴν προχωρήσασαν κατὰ σὸν ἐγὼ συνέταξεν τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου.

Μπούμπουλης

Σ' ἐμὰς ποῦ δὲν εἰμάρτε ἀπὸ τῆς Ἰδρίας τὰ καυτικά εἰναι κινεζικά.

Ρούκης

Εἶμαι ἡσυχὸς ἄνθρωπος δὲν πληροῦμαι ὀργῆς.

Α. Κουμουνοῦρος

Δὲν εἴμεθα ὅλοι ὄντα πεπερασμέναι.

Σ. Πετιμεζᾶς

Ἐγὼ εἶμαι φύσει ἰδιοτρόπος ἄνθρωπος καὶ ἔχω εἰς τὰς ἰδέας μου πεποιθήσιν.

Ὁ αὐτός

Ἡ Εὐρώπη δὲν πουλίζει μυκλὰ ὁ θεὸς βάζει τὸ νοῦ ὅπου θέλει.

Ὁ αὐτός

... Ἐγὼ εἶπον μόνον ὅτι ὀρεῖται νὰ εἰσὶ καῦται.

Μπούμπουλης

... Προτείνω ὅπως δοθῇ πρῶτα ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ἔπειτα ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς δηλ. ἔπειτα ὁ προϋπολογισμὸς καὶ πρῶτα ὁ ἀπολογισμὸς.

Κότταρης

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομε τόσας χιλιάδας πέννις ποῦ ἂν τῆς στέλναμε στὸν Κρούπ ὅλγας συμμαζωμέναι Κανόναι νὰ τῆς χύσωμε γιὰ τὸ φτωχὸ στρατὸ μας Ὅλο θὰ ἐξοπλιζάμε τὸ πυροβολικὸ μας.

Κ' ἐκεῖ περῶντας, ἀλλὰ βιά, δίχως νὰ χαιρετήσω,
Ἐκμα ἐνα βήξιμο, κ' ἐκεῖ παλλικηρῆσι.
Ἦμουν μετὰ τὸ φέσι μου σίδεραι φορτωμέναι,
Κολλοὶ ντὲ πατρόνα ἦμουν, ἐπιταυτοῦ ζωσμένος.
Ντριτζέτες δύο φοβερά, στὰ φιάνα καὶ στὴ μέση,
Ἄλλη μικρὴ γιὰ τὰ κοντὰ, ρουσέκια εἰς τὸ φέσι.
Σπατζακουβέρτα τρομερὴ, χαντζάρτα τότε κι' ἄλλη,
Μὲρ τί λεβέντης! τί κορμί! μὰ εἶχα καὶ κεφάλι.
(Γουζῆλη, Χάσης).

Ο Βολταίρος παρέβαλε τὸν κόσμον πρὸς πλῆθος τρελῶν προωρισμένον νὰ διασκεδάζῃ τοὺς εὐφρεῖς. Ἐὰν ὁ Βολταίρος εἶπεν ἀλήθειαν, τότε ὁ κ. Μπούμπουλης καὶ ὁ κ. Κασσιμάτις εἶναι οἱ δύο κόσμοι, ὁ παλαιὸς καὶ ὁ νέος.

Κατὰ τινεὺς συγγραφεῖς, ὁ Κικέρων ἔλεγε: «Ῥωμαῖοι ἀγκπῶ τὴν δόξαν καὶ δὲν θέλω νὰ σιωπῶ». Φρονοῦμεν ὅτι ὁ κ. Τριχοῦρης, ὅταν ὁ φίλος του κ. Καλλιγᾶς τὸν ἐξόμνει ἀπὸ τοῦ βήματος, ἀντιθέτως τοῦ φίλου του σκεπτόμενος λέγει καθ' ἑαυτὸν: «Ἕλληνας ἀγαπῶ τὴν δόξαν καὶ θέλω νὰ σιωπῶ.»

ΓΕΛΩΤΕΣ

Ἔως τῶρα ἐγνωρίζομεν ὅτι οἱ γέλωτες εἶναι ἄβιοι, ὁ κ. Κόκκος ἐρχεται νὰ μᾶς διαψύσῃ καὶ μᾶς δίδει Γέλωτας πολὺ μάλιστα ὑλικούς, Γέλωτας χαρτίνοους.

Θέλετε κρίσιν ἀσμοδαϊκὴν ἐπὶ τοῦ τόσον ἀντισμοδαϊκοῦ αὐτοῦ βιβλίου, διότι εἶναι εὐμορφον κατὰ συνέπειαν ἤμιστα διαβολικόν;

Ὁ κ. Κόκκος ἐτύπωσε τοὺς «Γέλωτας» του. Ἴδου ἡ κρίσις μας, ὀλίγον σκοτεινὴ, ἀλλὰ κοπιᾶστε νὰ τὴν καταλάβετε.

Ἡ ποιότης τῶν Γέλωτων αὐτῶν μετρίφαινεταί λίαν διαβολικὴ. Ἡ Κοσμογονία του μᾶς ἀρέσει πολὺ, διότι ὁ Ἀσμοδαῖος ἀγαπᾷ νὰ βλέπῃ τὸν Θεὸν μεθύοντα. Τοιαύτη μέθη δίδει πολλὰς ἐλπίδας εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ἀσμοδαϊκοῦ Βασιλείου.

Ἐν μόνον δὲν ἐννοοῦμεν ποῦ ὁ Θεὸς ἔμαθε τόσον βρυσίδι: Γκιτί! Ἀγύρται, τσαρλατάνοι, δολοφόροι, Ψεύσται, μοιχοί, ἐπιλορκοί, ἀσυνάρτητοι, μασόροι. Αὐτὸ μοιάζει ὡς νὰ ἐξεπλήρωσεν ὁ Ἀσμοδαῖος παρὰ τῷ Θεῷ καθήκοντα Κόντου.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δὲν μπόρεσε νὰ καταλάβῃ τί ζητοῦν τὰ Δάκρυα ἐντὸς τῶν Γέλωτων τοῦ κ. Κόκκου. Μίαν καὶ μόνον δίδομεν ἐξήγησιν ὅτι φιλοδοξεῖ ὥστε πᾶς ἀναγνώστης τοῦ κομφοτάτου βιβλίου του νὰ εἴπῃ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως:

— Μοῦ ἤλθαν δάκρυα ἀπὸ τοῦ Κόκκου τοὺς Γέλωτας.

Trinculus

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΗΧΩ

Ποῖός εἶναι ὁ διοικητὴς σου;
— Μόνον τὸ λοχαγὸ μου γνωρίζω.
— Καὶ τὸ διοικητὴ σου;
— Αὐτὸς εἶναι νεοσύλληκτος σὺν κ' ἐμένα.

ΛΟΧΙΑΣ. — Ἀφοῦ σοῦ λένε ἀπῶς σὺ κινεῖς νὰ φύγῃς.
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ. — Οὐ τοῦκου γκέγκε ἐπιστράτεψι ἐρθ ὑποურγεῖο τσάλι φιλίξ.

ΔΕΚΑΝΕΥΣ (Κατὰ τὰ γυμνάσια). — Τί πελαγόσαστε δυό-δυό; δὲ σὰς εἶπανε νὰ βγαίνετε κατὰ εἰς;

ΥΠΙΑΡΧΟΣ. — Γιατί κατέβηκες ἀπὸ τὸν ἵππον;
ΙΠΠΕΥΣ. — Ἐπεσε τὸ καπέλο μου καὶ κατέβηκα νὰ τὸ πάρω γὰρ νὰ μὴν τὸ πατήσῃ τὸ ἄλογο.

ΥΠΙΑΡΧΟΣ. — Καὶ σένα νὰ πρόκειται νὰ πατήσῃ πρέπει νὰ ζητήσῃς πρῶτα ἄδεια ἀπὸμένα ἂν πρέπη νὰ σηκωθῇς.
D. C. Sidurwam.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ Παρακλήριος τοῦ Ἀσμοδαίου ἐπὶ τῆς μεγάλης ἰδέου τοῦ Σταδίου, καλλιτεχνικώτατον κομμωτήριον εἰδικὸν διὰ τοὺς ἀνδρας ἰδρῆθ ὑπὸ τοῦ φιλοκλήου κ. ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ὅστις δι' αὐτοῦ φρονεῖ δι' ἄνευσι καὶ οἱ ἀνδρες ὡς αἱ γυναῖκες, μέχρι τοῦδε, νὰ ἴχουσιν εἰδικὰ κομμωτήρια μὴ πλήρη τῆς ἀσκειῶν. Διὸς πραγματικῶς ὁ κ. Σπαγοπούλος πωλεῖ ἐλατὸν εἰς τὴν ἰατρικὴν τῆς ἰνδυστασίας τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς ἐπιβουλεύσεως τοῦ φυσικοῦ, ὁ σωματικῆς κατάρτησις πρῶτον καὶ ἀναγκαίως διὰ ἀνάγειν ἰδίως. Λοιπὸν γάντια, λαμπρότητα, γραβάται, μπαστούνια, ὀμπρέλλαι, πορτοφόλια κομψώτατα, χρηματοφυλάκια καὶ ἀλλοῦς τοιαύτων πραγμάτων ὡς ἐν ἰατρικῇ παρατίθενται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Σπαγοπούλου τὴν ἐπιδοκίμα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐξειδίκευσε φιλικώτατα πρὸς τὸν ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπιχορηγοῦνται ΜΙΚΡΑΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ διὰ παιδία τεσσάρων ἔως ἑξατῶν ἐτῶν, κατὰ τὴν γαλλίδα Mme Z. Carran. Ἐν τῷ χώρῳ τοῦ ψύχου καὶ τῆς ἀπάτης δι' ἡν τρέχει τοὺς δόοντας τοῦ Ἀσμοδαῖου καὶ τῆς μικρῆς αὐτῆς Ἀληθείας ἱστορίας ἀληθῆς αἰτίας τοῦ προσημοῦ τῶν, καὶ συγγραφεὶς ἐπιδοκίμου νεανίδι ΣΤΥΛΙΑΝΗ Σ. ΜΑΛΑΚΗ, ἥτις τὰς ἐξέλιξε καὶ τὰς μετέφρασε. Ἴδετε πόση ἀληθὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἐάν ἐπαρῆται δι' ἀληθῆ καλὸν βιβλίον.

ΝΕΑ ΒΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ'

Ἀερολόγιον Ἀερολόγιον
Ἀτμόπλοιοι τῆς ἀντὴ ἐταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τακτικῶς ἀπὸ πᾶσαν Πειρωτὴν ὄραν 6 μ. μ. ἔσπον καὶ ἐπιστρέφει ἐκεῖθεν τὸ Σάββατον πρῶτον.
Ἐπειρο ἀπὸ πλοίων ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀπὸ πᾶσαν Σάββατον ὄραν 6 μ. μ. διὰ τὸν Ἐβρον καὶ κόλον, ἤτοι διὰ Χαλκίδας, Λέρων, Ἀτταλάνην, Στυλίδας, Ὀρτοῦς, Νέαν Μιζύην καὶ Βάλον, καὶ ἐπαναχωρεῖ διὰ τῶν αὐτῶν λιμῶν εἰς Πειραιᾶ τὴν Πέμπτην πρῶτον.
Ἐπειρο ἀπὸ πλοίων ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν ἕρπον τῆς Πελοποννήσου κατὰ διακεκολλημένον ἡμέραν Παρασκευὴν ὄραν 7 μ. μ. ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.
Δι' ἰστοσελίνας πληροφορίας ἀναυθύνει ἐκ Πειραιῶς μὴν παρὰ τῆς διεύθυνσεως τῆς ἐταιρίας ὄραν τῆς Ἀγίας Τριάδος, παρακλήριος τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Σαῦρβα, ἐν Ἀθήναις διὰ παρὰ τῆς ἀσπιδοκίμου ἐταιρίας ἡ Ἀγαθὴ καὶ τὴν Χαλκίδα.
Ἐν Πειραιᾶ τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1880. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.